

Głos Pomorza

dawniej „Głos Wąbrzeski”

PISMO SPOŁECZNE, GOSPODARCZE, OSWIATOWE I POLITYCZNE DLA WSZYSTKICH STANÓW

Nr 66

Wąbrzeźno, czwartek dnia 8 czerwca 1938

Rok 20

TAJEMNICZE SAMOLOTY nad Francją

PARYŻ. Francja była w oba dni Zielonych Świąt terenem nalotu tajemniczych samolotów. Najpierw w niedzielę rano między godziną 6,30 a 8 w pobliżu Aix - les - Thermes w odległości 80 km od granicy hiszpańskiej przeleciało 9 samolotów, których tożsamości ustalić nie zdołano. Samoloty leciały na dużej wysokości, z której rzuciły 10 bomb. Spadły one wszystkie na teren niezamieszkały i zerwały jedynie linię wysokiego napięcia, zaopatrującą kolejkę górską w Pirenejach w prąd. Samoloty skierowały się następnie z powrotem ku Hiszpanii.

Niezwłocznie po otrzymaniu wiadomości o wtargnięciu na terytorium francuskie nieznanymi samolotów, bawiący w Lyonie premier Daladier wydał zarządzenie, aby granica hiszpańska była odciążona przez lotnictwo francuskie. Władze lotnicze otrzymały rozkaz ścigania i strącenia wszystkich samolotów, bez względu na ich pochodzenie, które zagrażały by terytorium Francji w rejonie Pirenejów.

Tymczasem w poniedziałek nalot tajemniczych samolotów powtórzył się.

O godzinie 11,00 kilka samolotów nieznanego pochodzenia przeleciało nad Sardynią francuską aż do wioski francuskiej Osseja, odległej o 4 kilometry od Bourg Madame. Francuskie baterie przeciwlotnicze otworzyły niezwłocznie ogień wywołując pewne zamieszanie wśród samolotów, lecących trójkami. Samoloty leciały bardzo wysoko, tak, że ustalenie ich znaków rozpoznawczych było niemożliwe. Pod ogniem artylerii francuskiej samoloty zawróciły i odleciały w kierunku Barcelony.

W tej sytuacji premier Daladier udał się do Aix - les - Thermes, aby osobiście na miejscu zbadać sprawę.

W Paryżu początkowo sądzono, że samoloty były pochodzenia hiszpańskiego. Atoli dzienniki dzisiejsze twierdzą jednomyślnie, że tajemnicze samoloty nie należały ani do narodowej ani do Czerwonej Hiszpanii, tylko do jakiejś innej narodowości, której nazwy nie wymieniają.

Prasa paryska pełna jest oburzenia na zbrodnicze czynniki, które w dniach napiętej sytuacji międzynarodowej usiłują w Francji czynić zamieszanie i prowokować.

— oOo —

„Nadejdzie dzień”

Na świadectwach szkolnych uczniów szkół powszechnych w Gdańsku, znajduje się jak donosi „Kurier Bałtycki” — wierszyk treści następującej: „Einst kommt der Tag, da wird gespannt ein einzig Zelt, ob allem deutschen Land” co przetłumaczone na język polski brzmi: „Nadejdzie dzień, w którym jeden namiot zostanie rozpięty nad całą niemiecką ziemią.” Obok tego wierszyka znajduje się jeszcze na wspomnianych świadectwach herby Gdańska, swastyki, miecze, łopaty itp.

Goeringowa powiła córkę

BERLIN. Małżonka premiera Goeringa, jak wiadomo, aktorka z zawodu, powiła w dniu 3 czerwca br. dziecko płci żeńskiej.

„Kurier Bałtycki” wyraża w związku z powyższym przekonanie, że tego rodzaju wyczyny propagandowe na urzędowych drukach gdańskich stanowią najprawdopodobniej nie wyskok jakiegoś zbyt gorliwego dygnitarza szkolnego w Gdańsku, lecz przejaw pewnego systemu.

Major Makowski wylądował w Warszawie

WARSZAWA. Zapowiedziany przez radio i dzienniki przyłot majora Makowskiego do Warszawy na niedzielę w godzinach po południowych, ściągnął na lotnisko na Okęciu tysięczne tłumy publiczności.

Na lotnisko przybył również wiceminister komunikacji inż. Bobkowski, am-

KAPITAŁ ROŚNIE...

Pieniądze, przechowywane w domowych skrytkach, leżą bez pożytku, narażone na kradzież, pożar i inne wypadki losowe.

Oszczędności złożone w PKO, narastają stale, i z dnia na dzień powiększa się Wasz dobytek.

Ponad miliard złotych wkładów — ponad 3 miliony wkladców — ponad 34,5 miliardów złotych obrotu rocznego.

Pieniądze złożone w PKO chroni niewzruszona dewlza

PEWNOŚĆ — ZAUFANIE PKO

Każdy urząd pocztowy jest zbiornicą PKO

Cywiński skazany na półtora roku więzienia

W sobotę, dnia 4 czerwca o godzinie 14,00 Sąd Apelacyjny w Warszawie ogłosił wyrok w procesie Stanisława Cywińskiego i Aleksandra Zwierzyńskiego. Sąd apelacyjny w stosunku do osk. Cywińskiego uchylił wyrok Sądu Okręgowego i skazał go na rok i 6 miesięcy więzienia z zaliczeniem aresztu od 15 lutego do 11 kwietnia 1938 roku, a wyrok uwalniający red. Zwierzyńskiego zatwierdził. Ponadto Cywiński został skazany na 120 złotych kosztów.

Sąd podkreślił w motywach, że cyta-

ta o obwarzankach należy do Marszałka Piłsudskiego. Oskarżony pisząc artykuł, wiedział o tym, na co wskazuje broszura M. Wańkowicza, pt. „C. O. P.”.

Marszałek Piłsudski jest czczony przez naród, albowiem dla tego narodu poświęcił całe życie, wywalczył największą dla niego wartość — niepodległość. Jest symbolem tego narodu, a więc i obraza Marsz. Piłsudskiego godzi w najświętsze uczucia narodu i tym samym obraża naród.

Z uwagi na dotychczasowe życie oskarżonego, jego zasługi dużej wartości, położone w dziedzinie budzenia ducha polskiego podczas okupacji niemieckiej i rosyjskiej, pracę na niwie literackiej oraz na jego chorobliwy stan nerwów, należy uznać, że zachodzą okoliczności łagodzące.

Dlatego nawet wobec wysokiego napięcia złej woli, Sąd Apelacyjny doszedł do przekonania, że współmierną karą dla oskarżonego będzie kara 1 roku i 6 miesięcy więzienia.

■ □ ■

Wspólne cele publicznych instytucji oszczędnościowych

W warszawskiej Komunalnej Kasie Oszczędności pod przewodnictwem prezesa PKO, dr. Grubera odbyło się onegdaj posiedzenie komitetu porozumiewawczego publicznych instytucji oszczędnościowych.

Wzięli w nim udział m. in. pp. min. M. Dolanowski, prezes Strzegocki, prezes dr. Uhma, prezydent Barciszewski, prezydent dr. Kocur, oraz dyrektorowie

PKO., Komunalnych Kas Oszczędnościowych.

Na konferencji omówiono założenia programowe publicznych instytucji oszczędnościowych.

Kilku godzinna dyskusja, w której zabierali głos m. in. pp. min. Dolanowski, prezes dr. Uhma i prezydent Barciszewski wykazała wspólność celów i poglądów na metody pracy i przyszłość publicznych instytucji oszczędnościowych.

Ulgi dla osadnictwa

TORUŃ. Urząd Wojewódzki podaje do wiadomości, że akcja oddłużeniowa (przewidziany art. 16 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 24 października 1934 roku Dz. U. R. P. 94 poz. 842) odnośnie osad z parcelacji rządowej (polskiej), przewłaszczonej przed 28 października 1934 roku, za wyjątkiem osad ośrodkowych została zakończona.

Suma przyznanych ulg dla osadników w poszczególnych powiatach wynosi:

1) w powiecie morskim	38.755 zł.
2) w powiecie kartuskim	157.115 zł.
3) w powiecie kościerskim	44.980 zł.
4) w powiecie chojnickim	114.620 zł.
5) w pow. starogardzkim	320.220 zł.
6) w powiecie tczewskim	701.680 zł.
7) w powiecie tucholskim	86.990 zł.
8) w powiecie świeckim	198.095 zł.
9) w pow. chełmińskim	235.990 zł.
10) w powiecie toruńskim	253.220 zł.
11) w powiecie wąbrzeskim	209.125 zł.
12) w pow. grudziądzkim	393.465 zł.
13) w powiecie brodnickim	182.965 zł.
14) w powiecie lubawskim	167.420 zł.

Razem: 3.086.640 zł.

Równocześnie Urząd Wojewódzki zawiadamia, iż na poszczególne podania na destane w sprawach oddłużeniowych odpowiadzi udzielać nie będzie, a o wyso-

kości przyznanych ulg zainteresowani zostaną powiadomieni przez Oddział Państwowego Banku Rolnego w Grudziądzu.

Czechosłowacja – monstrum Traktatu Wersalskiego

PARYŻ. Niemieckie czasopismo wychodzące we Francji, „Deutsche Zeitung in Frankreich”, zamieściło artykuł pióra rzekomego Francuza, Jean Woiland, w którym to artykule znajduje się następujący ustęp: „Czechosłowacja, dalsze monstrum, które stworzył traktat

pokoju w Wersalu, znajduje się od chwili przyłączenia Austrii do Niemiec w trybach Wielkich Niemiec, które czule nadstawiają ucho co do losu 3 i pół miliona Niemców, którzy zostali wcieleni „czechosłowackiemu” narodowi.

Otwarcie Oddziału PKO. w Gdyni

Pocztowa Kasa Oszczędności otwiera w dniu 11 czerwca 1938 roku Oddział w Gdyni przy ulicy 3 Maja 29.

Otwarcie tegoż Oddziału pozwoli gdynskim firmom na dysponowanie rachunkiem czekowym na miejscu.

Gdynscy właściciele kont czekowych, które dotychczas były prowadzone w Warszawie lub Poznaniu, będą mogli swoje konta przenieść do Oddziału w Gdyni. Poza tym Oddział PKO. w Gdyni będzie załatwiał czynności, łącznie z inkasem weksli.

Nadzór sanitarny nad zakładami mleczarskimi

Ministerstwo Opieki Społecznej wydało zarządzenia, zmierzające do wzmocnienia nadzoru sanitarnego nad zakładami mleczarskimi, które w wielu przypadkach wykazują liczne braki i niedociągnięcia natury higienicznej. Ministerstwo

zaleciło organom sanitarnym, by w wykonaniu tego nadzoru ściśle współdziałały z inspektorami mleczarstwa, którzy z ramienia Izb Rolniczych prowadzą kontrolę urządzeń i techniki produkcji zakładów mleczarskich. Inspekcja sanitarna

na i techniczna winny w miarę możliwości odbywać się równolegle. W akcji swej władze sanitarne będą uwzględniać również obserwacje z dziedziny higieny, poczynione przez inspektorów mleczarstwa, a decyzje i zalecenia organów sanitarnych, dotyczące uporządkowania zakładów mleczarskich — będą podawane do wiadomości Izby Rolniczych.

tracili zupełnie i nie potrafi narządów głosowych nastawiać w dowolnym kierunku.

Podróżując po świecie odniosłem wrażenie, że największe zamilowanie do handlu okazują narody o starej kulturze, a małych potrzebach życiowych, to znaczy takie, w których cywilizacja nie wytworzyła krańcowych postulatów wygody i komfortu, a więc: Włosi, Ormianie, Czesi i Chińczycy. Polak okazuje wiele cennych właściwości, aby w przyszłości przedzierzgnąć się w dobrego handlowca — posiada temperament i wrażliwość, nie posiada jednak wytrzymałości i gustu. W handlu restauracyjno-spożywczym zdradza zamilowanie do fachu i umie wziąć odpowiedni kontenans, ale na ogół kupiec Polak czuje się w swym sklepie jakby na urzędzie. Do klienteli odnosi się z biurokratycznym zacięciem, a z tej maki nigdy chleba nie będzie. Producent polski jest jeszcze domatorem, mało się rusza i zasklepia się w swym ciasnym horyzoncie. Nawet żywsze natury o silnej inicjatywie za mało się liczą z konjunkturą światową. Administrujemy zaś własnym krajem w ten sposób, że kierownikom warsztatów bynajmniej nie ułatwiamy wyjazdów za granicę. W Polsce, nie istnieje żadna centralna organizacja, która by istotnie interesowała produkcję, a rozpolitykowane społeczeństwo nie dostrzeżę, że Polska mogłaby się stać świetnym warszlatem pracy, że kraj posiada towary zdolne stanąć do konkurencji na wielkoświatowych rynkach zbytu.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

TOFK.

Po Skarby Zachodu

21

(Ciąg dalszy.)

Nieraz bywa rozstrzygającym rodzaj drzewa użytego na skrzynie. Papier powinien być trwały, czysty i higieniczny, a opakowanie jednolite w pące np. kury, winno być staranne i eleganckie. Idę dalej i twierdzę stanowczo, że powinniśmy zastosować ogólnie obowiązujące i raz na zawsze niezmiennie normy „ambalażu” (opakowania). Albowiem wedle opakowania towaru gospościa angielska w małym sklepie rozpoznaje skąd towar pochodzi i wie dokładnie jak pakuje swe indyki, Cejlon, Australja lub Węgry, a to w łączności z długoletnim doświadczeniem, jest dla niej najpewniejszą gwarancją, że jej nie oszukano.

Polska, dopiero wtenczas zdoła skutecznie zwalczać konkurencję innych narodów, jeżeli się stanie dokładną i sumienną, a w drobiazgach sprawniejszą od najsprawniejszych nacyj. Ażeby cel ten jaknajszybciej osiągnąć, potrzeba tylko wejść na drogę Danji. W tym kraju organa celne, w przeciwieństwie do naszych, nie są wyłącznie zajęte cieniem towarów wchodzących, lecz pieczołowitą kontrolą wychodzących i pilnują, aby towar był dokładnie zastosowany do wymogów rynków, dla których jest przeznaczony. Duński urząd graniczny dyskwalifikuje towary nie stosujące się do przepisów eksportowych i wysyła je na spożycie z powrotem do

kraju. Zaznaczyć trzeba, że mimo tych rygorów Danja zaczyna już obawiać się konkurencji Polaki.

ANGLICY I POLACY.

Rozpatrując z bliska anglo-saskie stasunki handlowe, dostrzegamy, że mimo korzystnych warunków zbytu dla polskiego eksportu na rynkach angielskich prawie żadne bezpośrednie i osobiste stosunki nie łączą nas z kupiectwem tego kraju, a handel sam — o ile zaistnieje — przybiera wnet paradoksalny, jeżeli nie wprost anormalny charakter.

Ażeby zdać sobie sprawę, czym jest właściwie Anglik i jakie przedstawia walory handlowe, trzeba go poznać u siebie i zagranicą.

Anglik w obecnej fazie swego indywidualnego rozwoju, jest znakomitym hodowcą, doskonałym fabrykantem, kolonistą i kupcem, na terenie, gdzie jest rozpowszechniony jego własny język.

Jednakowoż kupcem zagranicznym, agentem, penelrantem handlowym w rodzaju Ormianina, Syryjczyka, Niemca, Żyda, a nawet Czecha nie był nigdy i nie jest.

Anglik pomimo aławizmu i manji podróżywania, jest człowiekiem wygodnym, obarczonym dobrodziejstwami kultury, a nadewszystko pretencją, aby mu inne narody służyły. Taki wspaniał lubi kupować łatwy towar w własnych portach, a nie okazuje skłonności do angażowania się i penetracji w obce kraje. Zdolność używania języków obcych kupiec angielski za-

Wiadomości ciekawe z bliska i daleka

Wielkie przygotowania na 19 czerwca w Toruniu

TORUŃ. Uroczystości jakie odbędą się w dniu 20 czerwca 1938 roku w Toruniu, zapowiadają się imponująco. Będzie to wielkie święto zbratania ziemi pomorskiej z armią, społeczeństwo pomorskie przekaże bowiem w tym dniu sprzęt wojskowy dla Armii w łącznej ilości 120 ciężkich karabinów maszynowych, 1 działka przeciwlotniczego, 13 samochodów oraz 2 kuchni polowych.

Poza głównym momentem uroczystości — przekazania armii daru społeczeństwa Wielkiego Pomorza, odbędzie się w Toruniu Złot młodzieży szkół powszechnych z całego Pomorza, które na specjalnie przygotowanym placu rewii na Błoniach Nadwiślańskich odtworzy wielkie widowisko historyczne pt. „Gryf w służbie Orła Białego”.

Ponadto nastąpi poświęcenie ośrodka

Pomoc finansowa Banku dla Spółdz. Kredytowych

W Poznaniu odbyło się pod przewodnictwem prezesa rady b. min. Stanisławskiego doroczne zgromadzenie akcjonariuszów Banku Związku Spółek Zarobkowych, na którym przyjęto sprawozdanie i bilans z działalności Banku za rok operacyjny 1937.

Ponadto zgromadzenie uchwaliło wyznaczyć z czystych zysków kwotę 100 tysięcy złotych na pomoc dla Spółdzielni Kredytowych, rozprawdzających kredyty specjalne dla stanu średniego.

Kredyt rolniczy

TORUŃ. Przyznana w swoim czasie przez pana ministra Rolnictwa i Reform Rolnych kwota 500.000 złotych na zmniejszenie raty październikowej 1937 roku, i kwietniowej 1938 roku dla osadników dotkniętych klęską nieurodzaju na terenie województwa pomorskiego, zostanie rozdzielony przez państwowy Bank Rolny Oddział w Grudziądzu w myśl wytycznych ustalonych w porozumieniu z Urzędem Wojewódzkim Pomorskim, bez potrzeby składania w tym względzie podań przez zainteresowanych.

Chleb dla Polaków

W 35 tys. mieście COP. potrzebny skład konfekcji, naczyń, szkła, porcelany, hurtowni kolonialnej, dobrego krawca męskiego oraz koniecznie damskiego. Oddział Związku Polskiego Rezerwuje lokale.

W 15 ty. mieście powiatowym jednego z woj. południowych niema Polaka fryzjera. Jest gotowy odremontowany lokal.

Większe miasto na granicy woj. kieleckiego i śląskiego (ludności polskiej 70 procent) potrzebuje: składu białych, żelaza, materiałów budowlanych, konfekcji damskiej i męskiej, dodatków krawieckich, obuwia, rowerów, gramofonów, radia, warsztatu samochodowego, wulkanizacyjnego, ślusarni, rzeźnictwa. O lokale łatwiej.

W wojewódzkim mieście można okazyjnie przejąć hurtownię kolonialną z powodu śmierci właściciela. Spadkobiercy żądają 25 tys. złotych.

W 35 tys. mieście b. potrzeba polskiej hurtowni kolonialnej, składu radia, mebli, materiałów budowlanych, skór, nasion, zegarmistrza, jubilera, grawera, modystki przedsiębiorstwa przewozowego i wytwórni wody sodowej.

Jest dom w centrum z lokalami okazyjnie do nabycia.

W mieście powiat. 7500 mieszkańców COP. potrzebny skład radia, żelaza, zegarmistrza, jubilera i dentysty.

lotniczego w Toruniu im. Marszałka Smigłego - Rydza.

W związku z tymi uroczystościami przewidziany jest wielki zjazd gości z całej Polski, których przywiezie do Torunia szereg pociągów popularnych.

Okradła pokolei 6 swoich mężów

Niebywałego rekordu bigamii dokonała 26-letnia Janina Dębska, którą aresztowała policja w Warszawie. Do „specjalności” jej należało zawieranie małżeństw w celach jak największych zysków materialnych. Przychodziło jej to łatwo, gdyż odznaczała się wybitną urodą. Ubrana elegancko, — uczęszczała do

Nieszczęśliwe lądowanie balonu w Tuszewie

LUBAWA. W środę dnia 1 czerwca około godziny 5 po południu lądował na terenie Tuszewa koło Lubawy balon, który, lecąc z załogą czterech oficerów z Torunia, został mimo woli z powodu zmiany wiatru zapędzony w naszą okolicę. Niestety lądowanie było nieszczęśli-

we, gdyż cała załoga odniosła obrażenia. Pierwszej pomocy udzielił wezwany lekarz p. dr Dziadek z Lubawy, po czym ciężko rannych i kontuzjowanych jak i lekko kontuzjowanych odstawiono wezwanym autobusem p. Uklei z Lubawy do szpitala św. Jerzego w Lubawie. Obecnie jak się dowiadujemy w czwartek ciężko rannych oficerów przewieziono do szpitala w Toruniu.

Podjezrzany przyrost Niemców w województwie warszawskim

Spis ludności z 1921 roku wykazuje w wojew. warszawskim 47.584 osób, które przyznały się do narodowości niemieckiej, w 1931 roku — jak wykazuje spis ludności, Niemców w tym wojew. okazało się już 73.592. A za tym w przeciągu 10 lat przybyło Niemców w tym wojew. 26.008, czyli 54,7 procent, wówczas kiedy ludność wojew. warszawskiego wzrosła tylko w tym czasokresie 11,9 procent.

Ten niebywały przyrost Niemców w wojew. warszawskim jest niezmiernie podejrzany, o czym mówią same cyfry za siebie.

Niespodziewane zamówienie z Chin dla białostockiego przemysłu

Wbrew pesymistycznym horoskopom, stawianym jeszcze w marcu 1938 roku przez eksporterów białostockiego prze-

mysłu włókienniczego, dało się zauważyć w ostatnich tygodniach pewne, nieznacone na razie, ożywienie na rynku chińskim. Dawni odbiorcy białostockich wyrobów udzieliłi po dłuższej przerwie zamówienie na tkaniny.

Są to jeszcze zamówienia nie wielkie w stosunku do lat ubiegłych, ale przy obecnej, szczególnie niekorzystnej koniunkturze w Chinach, w związku z działaniami wojennymi, wpływ zamówień z Chin był poniekąd niespodzianką dla białostockiego przemysłu.

W kilku słowach...

W nocy dokonano zuchwałego napadu do plebanii ks. proboszcza Schulza w Subkowach pow. Tczew. Łupem włamywaczy padło około 500 złotych.

Złoczyńcy zostali widocznie spłoszeni gdyż pozostawili w biurku 100 zł.

LASKI. W celu energicznego zwalczania w lesie majątności Laski, zarząd nadleśnictwa wyznaczył za każdą ubitą zmię, dostarczoną do nadleśnictwa, 50 groszy wynagrodzenia.

Z chwilą pojawienia się chrabąszczy dzieci szkolne szkół powszechnych wraz z nauczycielstwem chodziły zbierać chrabąszcze, których ubierano 7 centnarów.

Chrabąszcze nabył tamtejszy majątek i przeznaczył je na pokarm dla ryb. Za uzyskaną kwotę zamierza się zakupić książki dla biblioteki szkolnej.

Ulgi podatkowe dla nowych samochodów

— W najbliższych dniach roześle Ministerstwo Skarbu do wszystkich urzędów skarbowych okólnik w sprawie stosowania ulg podatkowych dla nabywców samochodów.

Zwrot podatków następować będzie natychmiast po wpłaceniu do kas skarbowych od początku równej premii, która ma być zwrócona.

Jeżeli więc płatnik zarabia 2000 zł

miesięcznie i opłaca od tego podatek w wysokości około 330 złotych, to w razie nabycia samochodu za 6000 złotych może już obecnie otrzymać premię, wynosi ona bowiem 20 procent ceny wozu, to znaczy 1200 złotych, podatek zaś płacony za 4 miesiące od stycznia do kwietnia, wynosi około 1300 złotych.

Z premii korzystają wszystkie samochody, kupione po 1 styczniu 1938 r.

Sensacyjna sprawa porwania 5-letniego syna amerykańskiego przemysłowca

NOWY JORK. Po ujawnieniu ohydnego morderstwa, dokonanego na 12-letnim synu bankiera nowojorskiego Lewina, który nie chciał zapłacić 60 tys.

dolarów okupu, opinia publiczna została ponownie zaalarmowana wypadkiem zuchwałego porwania dziecka.

W nocy z soboty na niedzielę kindnaperzy uprowadzili 5-letniego synka amerykańskiego przemysłowca Jamesa Casha z Procetown.

Szantażyści zażądali od ojca złożenia okupu w wysokości 10.000 dolarów, którą to sumę rodzice zapłacili. Bandyty zobowiązali się, że po odebraniu pieniędzy zawiadomią telefonicznie o miejscu pobytu dziecka.

PRINCENTON — FLORYDA. Tyśiące farmerów i harcerzy, uzbrojonych częściowo w strzelby i pałki, poszukuje wraz z policją związkową uprowadzonego przez bandytów 5-letniego Jamesa Casha.

Rodzice uprowadzonego dziecka złożyli 10 tysięcy dolarów, wyrzucając pakiet z pieniędzmi z jadącego auta we wskazanym miejscu.

W piątek znaleziono pusty pakiet. Dziecko jednak dotychczas rodzicom nie zwrócono.

W 35 tys. mieście woj. krakowskiego potrzebny większy skład mąki.

W miejscowości letniskowej woj. lwowskiego z powodu starości obecnych właścicieli jest do odstąpienia półhurtownia tytoniowa wraz z sąsiednią restauracją i wyszynkiem.

Potrzebny drukarz.

Tow. Przemysłowo - Handlowe przyjmie na kierownicze stanowisko Polaka władającego językiem niemieckim i angielskim. Pożądana znajomość branży drzewnej, chemicznej i żywnościowej.

Posiadacz prawa wodnego przyjmie wspólnika do budowy młyna.

Ażeby objąć przedstawicielstwo śląskich hut żelaznych w jednym z wojewódzkich miast Polak przyjmie wspólnika z 25.000 złotych.

* * *

Informacji w powyższych sprawach udziela bezinteresownie Związek Polski w Poznaniu ul. Skarbowa 5 m. 7 tel. 12-28, w godzinach od 10.00 do 14.00.

Tylko fachowcy z własnym kapitałem i odpowiednimi referencjami mogą korzystać z informacji osiedleńczych.

Petentów zgłaszających się po informacje listownie uprasza się o załączenie znaczka pocztowego na odpowiedź, podawanie dokładnego adresu, oraz wysokości posiadanego kapitału.

Wymagane jest również załączenie zaświadczeń zawodowych lub społecznych.

JEŚLI ONA POWIE...

WSPÓŁCZESNA POWIEŚĆ KRYMINALNA

PRZEKŁAD
EUGENIUSZA BAŁUCKIEGO

12

(Ciąg dalszy)

Braddock był zanadto przemęczony i dlatego nie mógł jeść. Marzył teraz o chwili wytchnienia i o wygodnym fotelu, w którym mógłby spokojnie wypalić fajkę.

Ledwie usiadł, twarz jego stała się poważna i skupiona. Puszczając kłęby gęstego dymu, zaczął myśleć głośno, oczywiście, o sprawie Minnie Frugoni.

Pani Anna siedziała cicho, starając się nie przeszkadzać.

Nagle Braddock zerwał się z fotelu.

— Nigdy nie dam sobie rady z tą sprawą... — mruzczał przechadzając się wielkimi krokami z kąta w kąt. Zatrzymał się i spojrział na żonę. — Może ty, Anno, wpadniesz na jakiś pomysł. Zastanów się, może znajdziesz punkt, za który można się zaciepić... bo, widzisz, u nas już wszyscy mają kręćka, prawdopodobnie dlatego nikomu nic nie przychodzi do głowy. Więc uważaj!

Anna słuchała w milczeniu, a gdy Braddock zakończył szczegółowe opowiadanie, zapytała nieśmiało:

— Czy skonfrontowaliście Charwooda z tymi ludźmi?

Braddock wzruszył ramionami.

Nie. Charwood oświadczył stanowczo, że na to się nie zgadza, bo nie potrafiłby rozpoznać tego klienta, a nie chciałby nieostrożnym słowem zaprowadzić niewinnego człowieka na szubienicę.

— O ile rozumiem, chodziłoby w danym wypadku o ustalenie, czy jeden z tych sześciu był właśnie panem w czarnych okularach, bo jeśli nie, to trzeba szukać siódmego...

— Sam o tym wiem doskonale! — przerwał rozgoryczony Braddock.

— A czy wśród tych sześciu jest taki, który rzeczywiście mógłby wyglądać na pana? — ciągnęła spokojnie pani Anna.

— Owszem. Blair z Chelsea — raz. Cawein ze St. Lenards — dwa, ale o pierwszym w ogóle nie warto mówić, a drugi ma bezsporne alibi na dzień piątego maja. Rogers i Maloney, chociażby się nie wiem jak poubierali, pod tym względem nie potrafiliby oszukać starego Charwooda. To samo dotyczy Blaira z Malty. Frugoni... — urwał i po chwili dokończył przeciągle: — A wiesz co, Anno?... Ten mógłby udawać pana!

— Na twoim miejscu zajęłabym się jeszcze raz tym Frugonim... a także i Blairem z Chelsea. Wiesz lepiej ode mnie, jakie dziwne wypadki zdarzają się nieraz w życiu. Na przykład, Blair mógł zdradzać żonę z tą Minnie, a potem mógł uprzętnąć kobietę, bo go zaczęła szantażować. Czy sądzisz, że to jest nieprawdopodobne.

Braddock zbliżył się do żony i posażował ją w czoło.

— Świetnie, moje dziecko! Mam wrażenie, że popełniłmy wielki błąd, zwracając tak mało uwagi na Blaira z Chelsea... — Zawahał się i później dodał stroskany — A jeśli i to zawiedzie, to będziemy musieli szukać siódmego... Tylko o co się zaczepię? Od czego zacząć?...

Najchętniej powróciłby teraz do Scotland Yardu i zająłby się organizacją polowania na Blaira, lecz pani Anna sprzeciwiła się stanowczo i niemal siłą zapakowała go do łóżka.

Uspokoił się i zasnął dopiero po zażyciu mocnego środka nasennego.

Siódmy

Następnego dnia rano Braddock zwołał najlepszych sierżantów swo-

jej brygady i dał każdemu dokładnie określone zadanie. To zarządzenie zaciekało wszystkich o tyle, że zdawało się, tym razem w śledztwie nastąpił zasadniczy zwrot, zapowiadający pomyślne zakończenie sprawy.

Braddock kazał zbadać, jaką opinią cieszy się Blair z Chelsea pod względem moralnym. Chciał wiedzieć, czy Blair nie utrzymywał bliższych stosunków ze swoją kucharką; czy nie zauważono, że Minnie Frugoni, pracując w jego domu, właśnie w tym okresie wydawała więcej pieniędzy niż zwykle, czy nie chwaliła się przed znajomymi nową sukienką albo jakimś upominkiem w rodzaju pierścionka lub bransoletki; czy nie widywano jej w towarzystwie chlebodawcy; czy w tym okresie Blair nie zwracał się o poradę do prawników, a w szczególności do takich, którzy uchodzą za specjalistów w sprawach o wymuszenie; czy nie kursowały pogłoski już wtedy, gdy Minnie Frugoni jeszcze była niemal codziennym gościem w barze „Kakadu“, że ona korzysta z czyjejś pomocy pieniężnej, przy czym to wyglądałoby raczej na stałą pomoc; czy w tymże okresie Blair nie zdradzał osobliwego zdenerwowania, czy nie zaniedbywał żony i swoich spraw; czy często wychodził sam z domu — jednym słowem główna część zadania polegała na zbadaniu każdego kroku Blaira od czwartego do szóstego maja włącznie.

Braddock doskonale zdawał sobie sprawę z tego, że jego żądania były nieprawdopodobnie wygórowane i liczył się z tym, że w najlepszym wypadku otrzyma odpowiedzi na połowę pytań.

Bardzo chętnie przesłuchiwałby jeszcze raz Blaira i jego żonę, obawiając się jednak, że sploty Blaira, jeśli on jest istotnie mordercą. Jeszcze chętniej przeszukałby jego biurko albo ścienną skrytkę stojącą w gabinecie — może znalazłby tam listy lub inne drobniaczki należące dawniej do Minnie Frugoni — lecz Scotland Yard przestrzegł litery prawa z poażowania godną skrupulatnością i nawet dla oczywistego dobra sprawy nie mógł pozwolić na bezpodstawną rewizję.

Humphreys zawałał do siebie Braddocka w momencie, gdy ten ostatni już wydał te zarządzenia. W milczeniu i w spokoju wysłuchał meldunku nadinspektora i z powątpiewaniem pokręcił głową.

— Jeśli pan chce wiedzieć moje świadectwo wreszcie szef — to uważam to wszystko za zupełny nonsens. Niech się pan nie krzywi, bo ja też nie od razu zdobyłem doświadczenie i w swoim czasie też robiłem głupstwa. Z drugiej strony nie ma dobrego kryminologa bez wyobraźni i bez szczęścia, oczywiście. Z tego względu należy badać każdą ewentualność, więc i tej nie wolno zaniedbać. Powtarzam jednak, że nie wierzę w skuteczność pańskich zarządzeń. Mordercy niema wśród ludzi, których już znamy — takie jest moje osobiste przekonanie. Niech już pan poświęci dzisiejszy dzień na badanie w tym kierunku, choć pańskie założenie wydaje mi się mocno naciągnięte... przynajmniej pańskie sumienie będzie spokojne, ale potem musimy się zastanowić poważnie, od czego zaczniemy poszukiwania tego „siódmego“. Między nami mówiąc niedawno telefoniował do mnie podsekretarz stanu i trochę narzekał, że do tej pory nie schwytaliśmy mordercy... Zawsze

było dla mnie zagadką, jak podsekretarzowie stanu wyobrażają sobie naszą pracę. Jednak bądź co bądź ten pan jest podsekretarzem stanu, więc musimy się zrehabilitować jak najprędzej, bo narazie ma o nas nieszczerze zdanie. — Humphreys wstał. — Życzę powodzenia, kochany Braddock! Ale od jutra zabieramy się do tego siódmego.

Braddock był nieco blady, gdy wracał do swojego gabinetu. To co usłyszał przed chwilą, było wysoce nieprzyjemne. Podsekretarz stanu bardzo rzadko mieszał się do pracy Scotland Yardu, ale skoro tak zrobił, to skutek musiał być: albo Scotland Yard pochwyli wkrótce mordercę, albo wszystko się skrupi na niefortunnym urzędniku, prowadzącym sprawę. Braddock przesunął wskazującym palcem między szyją a kołnierzykiem, który stał się nagle za ciasny.

Jeszcze jedna porażka Braddocka

Przed wejściem do gabinetu służbowego na Braddocka czekało kilku sierżantów. Wzywał ich po kolei i wydawał rozkazy. Policjanci wychodzili bardzo zdziwieni — nigdy nie widzieli swego szefa w takim złym humorze.

Zadania były proste i ściśle określone, a sprowadzały się w sumie do ustalenia, co robił Frugoni między czwartym a szóstym maja.

Wszczególności chodziło o zbadanie następujących momentów: czy Włoch nie kłamał, twierdząc, że od roku nie widuje się z Minnie Frugoni; czy był rzeczywiście zupełnie nieznanym w barze „Kakadu“, czy nie krzyżowały się przypadkiem jego interesy z interesami żony i czy wskutek tego nie utrzymywał z nią zrzecnie zamaskowanych stosunków.

Potym Braddock poszedł przesłuchiwać Frugoniego.

— Kochany inspektorze — oświadczył Włoch po dwugodzinnej rozmowie — Ja naprawdę nic nie wiem. Niech mi pan wierzy, że wyśpiewałbym wszystko, gdybym wiedział cokolwiek. Ta historia sprawiła mi dużo przykrości, o mały włos nie przypląciłbym jej życiem, a Bóg mi świadkiem, że nie mam z nią nic wspólnego... Za cenę spokoju wydałbym mordercę bez chwili namysłu, ale naprawdę go nie znam. No, niech pan sam powie, inspektorze — położył ogromną owłosioną dłoń na koc, którym był przykryty — czy z taką łapą poszedłbym kupować kufer do pierwszorzędnego sklepu w śródmieściu? Przecież od razu zasypałbym się na amen! — Roześmiał się. — Nie panie inspektorze! Dżentelman, który kupował kufer, miał normalne przyzwyczajenia. Zapewniam pana!

Braddock przechylił głowę na bok i lekko mrużąc oczy, spojrział na Włocha.

— Dość tych żartów! Niech pan nie udaje głupiego! A nie mógł pan polecić komu innemu, aby dla pana kupił kufer?

Włoch znów się roześmiał.

— Pan ma słuszną rację, inspektorze, mogłem rzeczywiście wpaść na taki pomysł... ale widzi pan, odrzuciłbym go równie prędko, bo cały czas byłbym w strachu, że współnik mnie wspanie przy pierwszej lepszej sposobności. A już z całą pewnością by mnie wydał, gdyby się dostał w ręce policji. — Uśmiechnął się podstępnie. — Jestem święcie przekonany, że lada chwila nakryjecie gościa, który ku-

pował walizkę. Zresztą pan sam o tym wie doskonale.

Braddock wstał.

— Mamy czas — odparł zimno, starając się nie okazać, że jest mocno dotknięty nową porażką. — Nikt nas nie pędzi, możemy czekać spokojnie. A jeśli panu znudziła się wolność i jeśli pan woli siedzieć w więzieniu śledczym aż do rozprawy sądowej — proszę bardzo!

— O, Madonno Przenajświętsza!

— jęknął Włoch. — Jeszcze pana nie przekonałem? — uderzył się pięścią w piersi. — Niech mi pan wierzy, panie inspektorze, mówię szczerą prawdę, jak na spowiedzi! Mam zabazgraną hipotekę, choć pańscy koledy z innych wydziałów nie potrafili mi niczego uświadomić... ale morderstwo? Takie głupie, nikomu niepotrzebne morderstwo?... Nie, kochany inspektorze, pan jest o mnie stanowczo zbyt złego zdania! Gdybym chciał naprawdę załatwić porachunki z Minnie — choć w gruncie rzeczy ona mnie nic nie obchodziła — obrałbym na pewno inny sposób. Tak łatwo zemścić się na człowieku, zamurować mu gębę raz na zawsze i unieszkodliwić albo usunąć... i bez żadnego morderstwa, oczywiście. — Uśmiechnął się bezczelnie dodając: — Znam dużo sposobów bez przelewu krwi, kochany inspektorze!

List.

Tego dnia listonosz trochę się spóźnił i przyszedł właśnie wtedy, gdy Kate siedziała ze stryjem przy obiedzie.

Na dzwonek otworzyła drzwi, odebrała list i wróciła do stołowego. Po drodze rzuciła przelotne spojrzenie na kopertę: ujrzała swoje nazwisko, napisane odręcznie; charakteru pisma nie знаła.

Zabrała się do przerwania obiadu, a list położyła przy swoim nakryciu — był to rachunek prawdopodobnie albo jakieś inne, równie nieciekawe zawiadomienie.

Spostrzegła nagle, że jęczenie jej nie smakuje i że właściwie nie słucha stryja, opowiadającego jedną z niezliczonych historii ze swoich czasów szkolnych.

To list na nią działał tak dziwnie: wydzielał ze siebie coś nieprzyjemnego i jednocześnie groźnego; dziewczynie zdawało się chwilami, że czuje wyraźny zapach siarki. Raz, drugi spojrzała z ukosa na niewinnie wyglądającą kopertę, wreszcie nie mogąc opanować gwałtownie rosnącego podniecenia, przerwała stryjowi w połowie zdania i sięgając po list, mruknęła:

— Przepraszam stryju... na jedną chwileczkę...

Otworzyła kopertę i wyjęła niewielki arkusz papieru.

Sparks zauważył ze zdziwieniem, że Kate zarumieniła się czytając — jak mu się zdawało — bardzo krótki list.

— Co się stało? — zapytał stroskany. — Masz jakieś przykrości?

Dziewczyna przecząco potrząsnęła głową, nie odrywając oczu od kartki.

— Nie należy czytać listów podczas obiadu — oświadczył stary inspektor pouczająco.

— Od szeregu lat, — to jest od czasu, jak wziął bratanicę pod swoją opiekę — przyjął zasadę nie wtrącać się w jej osobiste sprawy w przekonaniu, że ten system wychowawczy jest najlepszy. Ilekroć rozmowa schodziła na ten temat, twierdził zawsze, że ludzie nie popełnialiby wielu przestępstw, gdyby prawo nie przewidywało nie kar. Te poglądy stosował w życiu domowym.

(Ciąg dalszy nastąpi)

W dniu 4 czerwca o godzinie 2,30 zasnął w Bogu po długich cierpieniach opatrzony sakramentami św. nasz najukochańszy syn i brat

ś, p.

Jasiu Chwiałkowski

w 20 wiośnie życia

o czym donosi w smutku pogrążona

R o d z i n a

Eksportacja zwłok do kościoła, oraz pogrzeb odbyły się we wtorek 7 czerwca o godz. 9.

Numer akt: Km 451/38 i 923/37

OBWIESZCZENIE

O LICYTACJI RUCHOMOŚCI

Komornik Sądu Grodzkiego w Wąbrzeźnie Jan Głowczewski, mający kancelarię w Wąbrzeźnie ul. Targowa nr 5 na podstawie art. 602 i 604 § i kpc. podaje do publicznej wiadomości, że odbędzie się:

- 1) w dniu 10 czerwca 1938 roku o godzinie 9,15 pierwsza licytacja ruchomości składających się 1 wagi automatycznej „Bartla” oszacowana na łączną sumę 1400,— zł.
Zbiórka reflektantów w Wąbrzeźnie przy ulicy Rynek nr 13.
- 2) W dniu 11 czerwca 1938 roku o godzinie 11,00 pierwsza licytacja ruchomości składających się: 1 teki składowej i większej ilości różnych towarów krótkich i lokciowych, oszacowanych na łączną sumę 754,25 zł.

Zbiórka reflektantów przed zabud. p. poster. Wierzbowskiego w Płużnicy.
Ruchomości można oglądać w dniu licytacji w miejscu i czasie wyżej oznaczonym.

Wąbrzeźno, dnia 7 czerwca 1938 roku
KOMORNIK: (—) Jan Głowczewski

Numer akt: Km 218/38/296/38.

OBWIESZCZENIE O LICYTACJI RUCHOMOŚCI

Komornik Sądu Grodzkiego w Kowalewie Franciszek Litwin mający kancelarię w Kowalewie ul. M. J. Piłsudskiego nr 23 na podstawie art. 602 kpc. podaje do publicznej wiadomości, że dnia 13 czerwca 1938 roku o godzinie 14,00 w Kolarce p. Wrocław pow. Brodnica odbędzie się pierwsza licytacja ruchomości, należących do Zofii Rybickiej zam. obecnie w Dobrzyńsku składających się z 4 krów czarno - białych z łańcuchami, oszacowanych na łączną sumę zł 580,—.

Ruchomości można oglądać w dniu licytacji w miejscu i czasie wyżej oznaczonym.
Kowalewo, dnia 7 czerwca 1938 roku.
(—) LITWIN, komornik.

Przedzierżawienie czeresni.

Powiat wąbrzeski wydzierżawi drogą publicznego przetargu zbiór czeresni z około 33 km. szos powiatowych.

Ustny przetarg odbędzie się w poniedziałek dnia 13 czerwca 1938 roku o godzinie 12,00 w południe w gmachu Starostwa Powiatowego — sala posiedzeń.

Kaucja licytacyjna wynosi 50,— złotych.
Warunki dzierżawy zostaną przed rozpoczęciem licytacji podane do wiadomości.
Wąbrzeźno, dnia 30 maja 1938 roku
Wydział Powiatowy — Zarząd Drogowy
w Wąbrzeźnie.

Sklep bez szyldu

Ulica bez nazwy

Firma bez reklamy

nie istnieje

Spodziewany
skutek daje
racjonalna
reklama w

**Głosie
Pomorza**

Wózek

dziecięcy dobrze utrzymany sprzedam
Dąbrowska, Wolności 21

Ucznia

przyjmę w naukę stolarską
J. Kownacki

Unieważniam

świadczenie z dnia 9 kwietnia 1938 wystawione mojej byłej biuralistce Konstancji Wronkowskiej z Kowalewa Litwin — komornik

Sprzedam

samochód Chevrolet lub zamienie na motocykl w dobrym stanie F. Zastawny Przemysłowa

Ogłoszenia

umieszczane

w **Głosie
Pomorza**

przynoszą

pożądany

skutek!

50-lecie

Towarzystwa Przemysłowców

przekształconego na

Pom. Związek Samodzielnych Rzemieślników

Koło Wąbrzeźno

obchodzi w niedzielę 12 czerwca 1938 i zaprasza jaknajliczniejsze warstwy społeczeństwa miasta i powiatu, by godnie uczcić pamięć jubilata —

Program

1. Godz. 6,00 — Muzyka na rynku.
2. Godz. 6,30 — Powitanie gości na kolejce.
3. Godz. 10,00 — Zbiórka Członków Koła i Gości w Hotelu pod Białym Orłem.
4. Godz. 10,30 — Wymarsz do Kościoła na nabożeństwo.
5. Godz. — 12,00 Przemarsz przez miasto ulicami: Przemysłową, Targową, Ogrodową, Piłsudskiego, Wolności do Starostwa.
6. Godz. 13,00 — Otwarcie uroczystości i akademii na sali Hotelu pod Białym Orłem.
 - a) Otwarcie i przywitanie Władz i Gości.
 - b) Sprawozdanie z 50-letniej działalności Towarzystwa.
 - c) Przemówienie Władz i Przedstawicieli Społeczeństwa oraz wbijanie gwoździ pamiątkowych.
 - d) Śpiew Tow. Śpiewu „Lutnia”.
 - e) Idea rzemieślnicza a rzemiosło gospodarcze doby dzisiejszej ref. p. Grobelny.
 - f) Wręczenie dyplomów zasłużonym w Towarzystwie.
 - g) Zakończenie.
7. Godz. 16,00 — Wymarsz z sali Hotelu pod „Białym Orłem” do ogrodu Strzelnicy.
 - a) Koncert.
 - b) Strzelanie do tarczy.
 - c) Strzał szczęścia.
 - d) Butelka grochu.
 - e) Stół rzucania monetą.
 - f) Amerykańska aukcja
8. Godz. 21,00 — Zabawa taneczna na salach Hotelu pod „Białym Orłem” (wstęp na salę 0,99 zł).

Jak żądło osy — Tną „Balcerskiego” kosy!!!

Wybór
największy

Pełna
gwarancja

FR. BALCERSKI

Handel żelaza

Wąbrzeźno — Rynek 2

Reklama — to dźwignia przemysłu i handlu

KINO
dźwiękowe
SŁOŃCE

W środę 8 i czwartek 9 bm. o godz. 5 i 8.30
Wielki oryginalny film z dżungli afrykańskiej p. t.

Zew Dżungli

Zwycięstwo prawdziwej miłości — Film przygód i sensacji — Walka zwierząt z ludźmi. W roli tyt.

Hary Piel

Następny program: arcy-operetka p. t.

Kraj Miłości

ABONAMENT MIESIĘCZNY WYNOŚI:

W ekspedycji lub agenturach 1,— zł
z odnośnikiem przez pocztę lub posłańca . . . 1,20 zł
„Głos Pom.” wychodzi w poniedziałki, środy i piątki.
W wypadkach nieprzewidzianych, przy wstrzymaniu przedsiębiorstwa, złożenia pracy, przerwania komunikacji, abonent nie ma prawa żądać pozaterminowych dostawczych gazety lub zwrotu ceny abonamentu.

Druk: Zakłady Graficzne B. Szczuki, Wąbrzeźno-Pom.
Redaktor odpow.: Aleksander Ledwochowski, Wąbrzeźno — ul. Br. Pierackiego 11a
Redakcja i administracja: Wąbrzeźno, Mickiewicza 1.
Redaktor przyjmuje od 10—12. — Nie zamówionych rękopisów redakcja nie honoruje i nie zwraca.
Tel. 80. ● PKO. Nr 204,252. ● Przekaz rozrachunk 1.

CENY OGŁOSZEŃ:

Wiersz milimetrowy (na stronie 7-lamowej) . . . 10 gr
na stronie 4-lamowej (w tekście) 30 gr
na stronie pierwszej 50 gr
Przy powtarzaniu ogłoszeń — odpowiedni rabat.
Dla spraw spornych jest właściwy sąd w Wąbrzeźnie.
Za terminowy druk administracja nie odpowiada.
Za zastrzeżenie miejsca pobiera się 20 proc. nadwyżki.